

Ligestillingsdebatten fornægter virkeligheden!

Den 8. marts er The International Womens Day. Med udgangspunkt i USA og Europa for 100 år siden, er det dagen, hvor hele verden sætter fokus på kvinders rettigheder og muligheder for at udnytte deres fulde potentiale. Dagens betydning, og de konkrete emner, der både officielt og autonomt tages op i det enkelte land, hænger naturligvis sammen med det pågældende lands udviklingsstade. Det er interessant, at i Danmark, som er et af verdens højest udviklede lande, kaldes dagen af seriøse medier, som f.eks. Berlingske Tidende, Kvindernes Internationale Kampdag. Det harmonerer meget godt med, at store dele af debatten er rent ideologisk. Også i år indeholder medierne forurettede debatindlæg og journalistiske artikler, som ureflektet harcelerer over, at der ikke er kvinder nok i bestyrelser, på lederposter og i andre formelle magtsammenhænge. Målestokken for "kvinder nok" er rent numerisk, nemlig 50 % eller mindst lige så mange som i dette eller hint land – helst Norge, som har kvindekvoter på en række områder, f.eks. medlemskab af børsnoterede selskabers bestyrelser.

Et af de mere skingre tilfælde på selve dagen i år var Berlingske Tidendes historie om Socialdemokraternes ligestillingsordfører, Julie Rademacher, som "er meget chokeret over, hvor få kvinder der er i Socialdemokraterne". Hun er blevet opmærksom på, at "kun" 1/3 af de socialdemokratiske folketingsmedlemmer ved valget i 2007 er kvinder! Hendes forslag til løsning af "problemet" er at ændre partiets vedtægt således at kvindekvoter og paritetisk repræsentation i partiets organer bliver et krav. En anden artikel på samme side omtaler, at en gruppe liberale kvinder i Europa-Parlamentet vil gøre kommissionsformand Barosso's fortsatte formandskab betinget af, at han forlanger at medlemslandene skal stille med både en kvinde og en mand til den ny kommission!

Tilhængere af kvoter for at få flere kvinder i bestyrelser mm. er tilsyneladende bedøvende ligeglade med, om der findes tilstrækkeligt mange kvinder, som er både kompetente og har lyst til, eller mulighed for, at bruge den megen tid og energi, som en lederstilling kræver. Det er for dem en afgørende kvalifikation at være kvinde! Intet oplyst menneske kan modsige, at alle mennesker på deres vej gennem livet skal have lige muligheder for at udnytte deres potentiale. Men at påstå at alle skal have

lige udbytte er at fornægte virkeligheden. Lige udbytte i livet kan kun opnås ved at sætte virkeligheden ud af kraft gennem kvoter eller andre foranstaltninger, som kunstigt udligner menneskers naturlige forskelligheder. Det er groft uretfærdigt og tilmed samfundsskadeligt, fordi man derved fremmer det dårlige på bekostning af det bedre. Indtil Murens fald var det en væsentlig del af ideologien i Østlandene.

Der er ingen tvivl om, at der findes mange mandlige dummernikker på lederposter – men de har meldt sig selv og er gået efter posterne. Der er heller ingen tvivl om, at der blandt kvinder er et uudnyttet lederpotentiale og at mange kvinder er blevet uretfærdigt behandlet i et ansættelsesforløb. Dermed er sagt, at samfundet kan skabe større værdier, hvis der kommer flere kompetente kvindelige ledere til erstatning for mindre kompetente mænd. Men ikke at kompetente mænd skal vige pladsen, bare fordi en kvinde skal have den. Det ville tjene sagen, hvis debatten foregik på et seriøst grundlag, og ikke på ren ideologi.